

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobkyně: **R. V.**, zastoupena Mgr. Lenkou Moravcovou, advokátkou se sídlem Vápencová 569/13, Praha 4, proti žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**, Pod Sídlištěm 1800/9, Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2010, č. j. ZKI-O-54/415/2010/Ho,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se domáhala zrušení rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu ze dne 28. 6. 2010, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Nymburk, ze dne 23. 2. 2010, č. j. OR-251/2009-208, jímž nebylo vyhověno nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu.

Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobkyně namítala, že katastrální úřad byl povinen zkoumat rozsudek Okresního soudu v Nymburce z hlediska souladu s faktickým stavem, dříve, než na jeho základě provedl zápis změny v katastru. Pokud obsah žádosti žalobkyně o provedení opravy umožňoval katastrálnímu úřadu jiný postup, než podle ust. § 8 katastrálního zákona, měl k němu přistoupit a nedržet se označení zvoleného žalobkyní, aby mohl její návrh zamítnout. Žalobkyně žádala, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že soud svým rozhodnutím určil vlastnické právo k určité, přesně vymezené části zemského povrchu, a je vedlejší, jak byla tato část označena. Jestliže soud určil vlastnické právo k původně označené parcele, určil je zároveň i k parcelám nově označeným, které vznikly z parcely původní. Následné rozdělení původní parcely nemohlo mít vliv na rozhodnutí soudu ve věci určení vlastnictví k této parcele a nemohlo mít ani vliv ,a provedení zápisu do katastru nemovitostí. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeh vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobkyně v žalobě uvedla, že nebyl řádně zjištěn a posouzen stav věci. Žalovaný se nevypořádal s podstatou její námitek a žádostí, a to že ke změně označení a určení způsobu využití, pozemků, které byly dotčeny zápisem změny, došlo podstatnou dobu před vydáním rozhodnutí soudu I. stupně. S ohledem na veřejnost údajů v katastru nemovitostí si pak paní Z. T. mohla tuto změnu specifikace bez problémů zjistit a k soudu podat návrh na změnu návrhu petitu žaloby tak, aby odpovídala zápisu v katastru nemovitostí. Žalobkyně poukazovala na to, že soudy jsou vázány návrhem žaloby a není jejich povinností zjišťovat, zda je pozemek či jiná nemovitost, v žalobním návrhu označena správně, v souladu se zápisem v katastru nemovitostí a dále, že pro rozsudek je rozhodující stav v době jeho vyhlášení. Pozemek, o kterém soud rozhodoval, byl ale rozdělen a geometrickým zaměřením vznikly nové parcely, ještě před vynesemím rozsudku a jeho nabytím právní moci, kdy se nejednalo o pár dní či týden. Žalobkyně zdůraznila, že nově vyznačené pozemky jsou označeny vlastním parcelním číslem a mají také jiný způsob využití, než parcela uvedená v rozhodnutí soudu - jedná se o stavební parcely, kdy ani jedno označení se neshoduje s označením pozemku, který je specifikován v rozsudku Okresního soudu v Nymburce. Dále má za to, že její námitku nelze odbýt odkazem, že tři nově vzniklé parcely mají v konečném součtu stejnou výměru jako parcela původní, neboť stanovení výměry je pouze věci katastrálního úřadu, ani tím, že tyto parcely byly vyděleny z původně žalované parcely. Tato námitka není ve vztahu k námitkám žalobkyně relevantní. Označení parcely uvedené v rozsudku Okresního soudu v Nymburce je ve zjevném nesouladu s označením parcel uvedeným v katastru nemovitostí na LV č. 130 pro k.ú. Starý Vestec v době vydání rozsudku. Jde o nesoulad takového charakteru, že jej nelze ignorovat. Takovou námitku by bylo možné uplatnit pouze v případě, když by k rozdělení pozemku č. parc. 62/2 v k.ú. Starý Vestec a změny způsobu jeho využití, došlo po vynesení rozsudku a jeho právní mocí. Nikoliv pokud byla posloupnost opačná, k čemuž došlo v tomto případě. Již ve svých podáních adresovaných katastrálnímu úřadu žalobkyně učinila srovnání, že kdyby takto byly označeny parcely v kupní či darovací smlouvě a ke změně označení předmětných parcel došlo v dostatečném předstihu předtím, než k podpisu takových smluv došlo, katastrální úřad by změnu vlastnického práva na jejich základě neprovedl právě s odkazem na jinou specifikaci a poznačení pozemků. Zde, ač má ze strany soudu žalovaný zcela jasné sdělení ve smyslu, že se má řídit právními předpisy, ale náhle uplatňuje jiná hlediska a principy. Podle znění stanoviska soudu, které je citováno v napadeném rozhodnutí žalovaného, mu soud nesdělil, že zápis na základě rozsudku provést musí, ale uvedl pouze velmi obecnou formulaci, že pravomocný rozsudek je závazný a dále že mají postupovat dle právních předpisů, ale nic o tom, že tento konkrétní rozsudek je pro ně podkladem a že musí výhradně na jeho základě provést zápis změny bez ohledu na znění zákona. Katastrální úřad má podle zákona č. 265/1992 Sb., ve znění novel, povinnost

zkoumat listinu, na jejímž základě se má zápis či změna provést z hlediska dostatečné určitosti a srozumitelnosti předmětu převodu, přičemž přesné označení nemovitosti, již se takový zápis týká, je základem takové určitosti a srozumitelnosti. V daném případě to ale chybí, když označení parcely v listině, na jejímž základě má být změna zápisu provedena, není v souladu s jejím označením v katastru nemovitostí. Žalobkyně proto opětovně poukázala na časové souvislosti změny označení dotčených parcel a vydání rozhodnutí soudu I. stupně i soudu odvolacího a dále na odlišné označení parcel uvedených v katastru nemovitostí a parcely uvedené ve výroku rozhodnutí soudu. Žalobkyně napadla postup katastrálního úřadu při posuzování specifikace parcely uvedené v rozsudku soudu, na který se odvolává, který považuje za v rozporu s právními předpisy a dovozuje, že tento postup je nesprávný. Dále namítla, že odůvodnění žalovaného v napadeném rozhodnutí je ve vztahu s výše uvedenou argumentací neurčité a velmi obecné. Podstatou námitek žalobkyně se nezabývá. V této souvislosti má žalobkyně za to, že pokud obsah jejího podání umožňoval katastrálnímu úřadu jiný postup než podle § 8 katastrálního zákona, měl k němu přistoupit a ne se alibisticky držet tohoto označení, aby její návrh mohl zamítnout. Obsah byl jednoznačný a navíc ve svém podání žalobkyně výslovně tuto možnost po katastrálním úřadu požadovala. Za současného stavu věci, se žalobkyně cítí dotčena postupem katastrálního úřadu na svých právech.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že Okresní soud v Nymburce rozsudkem ze dne 5. 9. 2008, č. j. 6C 1245/2005-282, ve věci žalobkyně Z. T. proti žalovaným 1) R. V. a 2) Ing. J. T., o určení vlastnictví k nemovitosti, určil, že vlastníky pozemku číslo parcelní 62/2 o výměře 998 m², zahrady, v k.ú. Starý Vestec, zapsané na LV č. 130 u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Nymburk jsou ve společném jmění manželů – Z. T. a Ing. J. T.

Žalobkyně podala dne 5. 8. 2009 u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj návrh na opravu chyby, která spočívala v zápise změny údajů týkajících se pozemků - parcely 62/2 Starý Vestec, parcely st. 128 Starý Vestec a parcely st. 133 Starý Vestec, a to na podkladě listiny - rozsudku Okresního soudu v Nymburce ze dne 5. 9. 2008. Tento rozsudek však zmiňuje pouze parcelu č. 62/2 v k.ú. Starý Vestec, neboť byl vydán až poté, co došlo ke změně označení parcel v registru operátu katastrálního úřadu. K rozdělení parcel a změně zápisu došlo v případě stavební parcely č. 128 již 6. 9. 2005, tedy více jak 3 roky před vyhlášením rozsudku a v případě stavební parcely č. 133 již 25. 6. 2008, tedy více než 2 měsíce před vyhlášením rozsudku. Již v době vyhlášení rozsudku došlo ke změně v označení pozemku, ovšem žalobkyně paní Z. T. tuto změnu nevzala v úvahu a nežádala v tomto smyslu změnu žalobního návrhu. Pokud tedy výrok rozsudku obsahuje údaje, které jsou v rozporu s faktickým stavem věci, který existoval v době jeho vyhlášení, nelze se podle názoru žalobkyně takový výrokem rozsudku řídit, resp. je v tomto směru nevykonatelný. Podle názoru žalobkyně tak měl katastrální úřad zkoumat rozhodnutí soudu jako kteroukoliv jinou listinu, která má být podkladem pro povolení zápisu vlastnického práva do katastru a paní T. na tento nesoulad upozornit. Změnu zápisu pak neměl provést, neboť podklad žádosti o provedení takové změny, jev tomto ohledu nedostatečně specifikován. Ve výroku rozsudku není uvedeno nic o dalších parcelách, vyjma 62/2. Označení této parcely ve výroku rozsudku neodpovídá skutečnosti v době vyhlášení rozsudku a v jeho textu není nic o tom, že by se jeho výrok měl vztahovat i na jiné parcely, v rozsudku neoznačené, které zde existovaly v době jeho vyhlášení, případně které vzniknou rozdělením parcely č. 62/2. Pokud by takový

nesoulad s faktickým stavem obsahovala každá jiná listina, katastrální úřad by podobný návrh zamítl a trval by na přesném označení nemovitostí. Žalobkyně proto žádala, aby katastrální úřad vzal její námitky v úvahu a zápis na LV č. 130 vrátil zpět do původní podoby, neboť listina, na základě které provedl změnu, neobsahuje údaje, podle kterých by bylo možné změnu zápisu provést tak, jak jí provedl katastrální úřad. Navrhla proto, aby katastrální úřad chybu opravil a evidoval nadále parcely označené č. parc. st. 128 a 133 a parc. 62/2 v k.ú. Starý Vestec, jako parcely v jejím vlastnictví. Pokud jde o parcelu č. parc. 62/2 navrhuji, aby paní Z. T. bylo sděleno, že v rozsudku uvedená parcela není správně specifikována a proto nelze změnu zápisu dle jí předloženého rozsudku provést.

Katastrální úřad pro Středočeský kraj si vyžádal stanovisko Okresního soudu v Nymburce, který dne 24. 9. 2009 sdělil, že podle jeho názoru je v pravomoci Katastrálního úřadu postupovat v souladu se zákonem, a rozhodnout. Připomněl, že rozsudek je pravomocný a tedy závazný; soud rozhodoval o stavu, který bylo třeba napravit.

Dne 24. 11. 2009 pak katastrální úřad vydal oznámení o neprovedení opravy v údajích katastru nemovitostí, v němž uvedl, že na základě rozsudku Okresního soudu v Nymburce čj. 6 C 1245/2005-282 ze dne 5.9.2008 byly do společného jmění manželů J. a Z. T. zapsány st.p.č. 128 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 140 m² a stp. č. 133 - zastavěná plocha a nádvoří o výměře 57 m² a pp. č. 62/2 - zahrada o výměře 801 m² v k.ú. Starý Vestec, přestože v tomto rozsudku byla uvedena pouze pp.č. 62/2 - zahrada o výměře 998 m². Katastrální úřad zjistil, že uvedené stavební parcely vznikly z pp. č. 62/2 při zápisu stavby rodinného domu čp. 85 na stavební parcele č. 128 a stavby garáže na stavební parcele č. 133 na základě ohlášení vlastníka stavby do katastru nemovitostí, takže pozemek, o kterém soud rozhodoval jako o konkrétní části zemského povrchu nezanikl, pouze změnil označení. V citovaném rozsudku byla nad rámec nezbytných údajů konkrétně citována celá výměra parcely č. 62/2 998m², takže předmětem rozhodnutí soudu byl nejen původní pozemek parcela č. 62/2, ale týká se i obou nově vytvořených parcel - stavební parcely č. 128 a stavební parcely č. 133, které byly vyčleněny z původní parcely č. 62/2 v k.ú. Starý Vestec. Rozsudek Okresního soudu v Nymburce je pravomocný a tedy závazný, proto katastrální úřad předmětný rozsudek zapsal tak, jak je výše uvedeno. S ohledem na uvedené skutečnosti považuje katastrální úřad návrh na opravu údajů katastru za nedůvodný.

Na toto oznámení reagovala žalobkyně dne 22. 12. 2009 nesouhlasem, na jehož základě katastrální úřad zahájil řízení o opravě chyby v katastru nemovitostí. Dne 23. 2. 2010 pak vydal pod č. j. OR-251/2009-208 rozhodnutí, kterým podle § 8 odst. 5 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl tak, že nesouhlasu s neprovedením opravy se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle § 8 katastrálního zákona. V odůvodnění správní orgán I. stupně ocitoval své závěry z oznámení o neprovedení opravy v údajích katastru nemovitostí ze dne 24. 11. 2009 a dále uvedl, že zápis výše citovaných staveb provedl záznamem, neboť záznam má pouze deklaratorní (evidenční) účinky, což znamená, že se jím zapisují do katastru práva, která vznikla, změnila se nebo zanikla. Záznam v žádném případě nemá právotvorné (konstitutivní) účinky. Při zápisu záznamem je katastrální úřad oprávněn pouze zjistit, zda předložená listina je bez chyb v psaní nebo počtech a bez jiných zřejmých nesprávností. V případě, že listina vyhovuje těmto požadavkům záznam provede. Katastrální úřad nemá zákonnou možnost zkoumat

listinu předloženou k záznamu z jiných hledisek, než je stanoveno v § 8 odst. 1 katastrálního zákona.

V odvolání proti tomuto rozhodnutí žalobkyně namítla, že katastrální úřad se nezabýval skutečností, že ke změně označení a určení způsobu předmětných pozemků došlo před vydáním rozsudku soudu I. stupně a že bylo na straně žalujících, aby podala návrh na změnu petitu žaloby tak, aby odpovídal aktuálnímu zápisu v katastru nemovitostí. Pozemek, o kterém soud rozhodoval, byl rozdělen a geometrickým zaměřením vznikly nové parcely ještě před vynesemím rozsudku a nabytím právní moci. Rozhodnutí katastrálního úřadu neřeší odlišnost označení parcel uvedených v katastru nemovitostí a parcely uvedené ve výroku rozsudku.

O tomto odvolání rozhodl žalovaný správní orgán napadeným rozhodnutím ze dne 28. 6. 2010, v němž konstatoval, že postup správního orgánu I. stupně považuje za správný a rovněž tak považuje za správné rozhodnutí, které KÚ ve věci vydal. V případě zápisu pravomocného rozsudku Okresního soudu v Nymburce beze zbytku platí, že tento je pro KÚ závazný, a to i přes změny v evidování předmětných parcel. Soud rozhodoval podle žalobního návrhu, který vycházel ze stavu, který předcházel rozdělení parcely č. 62/2, nemohl tedy rozhodnout jinak, než pouze o vlastnictví parcely č. 62/2. Není možno souhlasit s argumentem žalobkyně, že takové soudní rozhodnutí není možno do katastru nemovitostí zapsat, neboť pozemek, jenž je předmětem žaloby, již neexistuje. Dle žalovaného je nutno vzít v potaz, že parcela č. 62/2 nezanikla, pouze se rozděbila na tři nové parcely. Žalovaný pro úplnost dodává, že výměra původní parcely č. 62/2 je naprosto shodná se součtem výměr nově vzniklých parcel. Není tedy pravdou, že soud rozhodoval o jiné parcele, ve smyslu katastrálních předpisů se jedná o stejnou část zemského povrchu, která byla pouze označena jinými parcelními čísly. Provedl-li tedy KÚ zápis dle předmětného rozsudku s tím, že do tohoto zápisu zahrnul i dvě nově vzniklé parcely (vzniklé ovšem z původní parcely č. 62/2), postupoval správně. KÚ v odůvodnění napadeného rozhodnutí správně připomíná, že rozdělení předmětné rozdělení parcel bylo do katastru nemovitostí zapsáno záznamem, tedy druhem zápisu, který má pouze deklaratorní (evidenční) účinky a nikoli účinky konstitutivní (právo tvorné). Následné rozdělení původní parcely tedy nemohlo mít žádný vliv na rozhodnutí soudu o této parcele a nemohlo mít vliv ani na provedení zápisu do katastru nemovitostí. Žalovaný zastává názor, že je nepochybné, že soud určil vlastnické právo k parcele č. 62/2 jako celku a zároveň i k nově vzniklým parcelám č. st. 128 a č. st. 133. Z tohoto pohledu žalovaný konstatuje, že stav zápisů týkající se předmětných nemovitostí v katastru nemovitostí je správný a listiny uložené ve sbírce listin tomuto zápisu plně odpovídají.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Soud především konstatoval, že žalovaný, resp. správní orgán I. stupně byl vázán obsahem návrhu žalobkyně, ze dne 2. 8. 2009, protože pokud jej koncipovala jako návrh na opravu chyby v katastru, nemohl o něm jednat a rozhodnout jinak. Nešlo tedy o alibistický postup ze strany správních orgánů.

Katastrální úřad pro Středočeský kraj ve výroku svého rozhodnutí ze dne 23. 2. 2010 uvedl, že nesouhlasu s neprovedením opravy se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle § 8 katastrálního zákona.

Toto konstatování považuje soud za principiální a zcela se s ním ztotožňuje.

Podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly

a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,

b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem.

Lze mít za to, že žalobkyně se svým návrhem na opravu chyby v katastru nedomáhala opravy chyby, která vznikla nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem, neboť žádnou takovou nepřesností neargumentovala. V úvahu pak přicházela jen možnost opravy chyby vzniklé zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Takový omyl by ovšem musela žalobkyně ve svém návrhu konkrétně tvrdit a doložit. Jak je však zřejmé z jejího návrhu na opravu chyby - a konec konců i ze dalších podání, která učinila ve správním řízení a nakonec i ze samotné žaloby - žalobkyně především polemizovala s rozsudkem Okresního soudu v Nymburce ve věci sp. zn. 6C 1245/2005, který považovala za vadný proto, že jím bylo rozhodnuto o vlastnictví k pozemku parc.č. 62/2 v kat. území Starý Vestec, aniž by byla reflektována skutečnost, že před vynesením rozsudku byly z tohoto pozemku odděleny stavební parcely č. 128 a 133.

Za tohoto stavu věci je pak sporné, co lze vlastně považovat za „zřejmý omyl při vedení a obnově katastru“. Citovaný rozsudek Okresního soudu v Nymburce jím být nemůže, neboť soud není orgánem, který by byl činný při vedení a opravě katastru. Nemůže jím být však ani postup katastrálního úřadu, resp. žalovaného zeměměřického a katastrálního inspektorátu, neboť tyto orgány postupovaly v souladu s ust. § 5 odst. 3 písm. b) katastrálního zákona, podle něhož katastrální úřad provede záznam údajů o právních vztazích do katastru do 30 dnů po doručení rozhodnutí státního orgánu nebo jiné listiny potvrzující nebo osvědčující právní vztahy.

Citovaná norma tedy ukládá katastrálnímu úřadu povinnost provést záznam údajů o právních vztazích do katastru do 30 dnů po doručení rozhodnutí státního orgánu, přičemž rozsudek okresního soudu takovým rozhodnutím státního orgánu nepochybně je. Tím, že katastrální úřad provedl do katastru záznam údajů o právních vztazích podle rozsudku Okresního soudu v Nymburce ze dne 5. 9. 2008, č. j. 6C 1245/2005-282, tedy splnil zákonem uloženou povinnost a jeho postup nelze označit za omyl. Takovým omylem by naopak mohl být postup, kdy by záznam údajů o vlastnictví podle předmětného rozsudku proveden byl proveden odchylně od výroku rozsudku.

Pro úplnost je nutno konstatovat, že ani katastrální úřad, ani žalovaný nemohly žádnou svou aktivitou předmětný rozsudek jakkoliv změnit a případně dospět k závěru, že jej nebudou respektovat. Pokud tedy žalobkyně ve svých podáních v rámci správního řízení poukazovala na domnělou nesprávnost tohoto rozsudku, nebylo v pravomoci ani správního orgánu I. stupně, ani žalovaného na tuto skutečnost jakkoliv reagovat. Ani

žalovaný tedy nemohl v napadeném rozhodnutí vyhovět námitkám žalobkyně, vzneseným v jejím odvolání a fakticky mu nezbylo, než zopakovat úvahy a závěry Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj v rozhodnutí ze dne 23. 2. 2010 a dále konstatovat, že postup správního orgánu I. stupně a i jeho rozhodnutí považuje za správné, a to s odůvodněním, že rozsudek Okresního soudu v Nymburce byl pro něj závazný, a to i přes změny v evidování předmětných parcel. Městský soud v Praze má tedy za to, že žalovaný se vypořádal s námitkami žalobkyně, které uvedla v odvolání, co do jejich podstaty a smyslu dostatečně.

Soud konečně nemohl akceptovat ani námitku žalobkyně, že katastrální úřad má podle zákona č. 265/1992 Sb., ve znění novel, povinnost zkoumat listinu, na jejímž základě se má zápis či změna provést z hlediska dostatečné určitosti a srozumitelnosti předmětu převodu, přičemž přesné označení nemovitosti, již se takový zápis týká, je základem takové určitosti a srozumitelnosti.

Podle ust. § 8 odst. 1, resp. 2, citovaného zákona katastrální úřad zjistí, zda je předložená listina bez chyb v psaní nebo počtech a bez jiných zřejmých nesprávností a zda navazuje na dosavadní zápisy v katastru, resp. je-li listina vyhotovena státním orgánem nebo jiná listina způsobilá k vykonání záznamu, provede katastrální úřad zápis do katastru, jinak vrátí listinu tomu, kdo ji předložil.

Z uvedených norem je zřejmé, že katastrální úřad je oprávněn posuzovat jen výskyt případných zřejmých nesprávností, jako jsou například chyby v psaní nebo počtech, nebo zkoumat, zda listina navazuje na dosavadní zápisy v katastru. V projednávané věci takových chyb v rozsudku Okresního soudu v Nymburce, které by byly zřejmé z jeho kontextu či z obecně známých skutečností, nebylo, a rovněž nebylo pochyb o tom, že výrok rozsudku navazuje na dosavadní zápisy v katastru - o existenci pozemku parc.č. 62/2 v kat. území Starý Vestec, o němž soud rozhodl, nebylo pochyb, a o jiných pozemcích se rozsudek nezmiňoval. Katastrálnímu úřadu tedy nic nebránilo zápis do katastru provést.

Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné, a proto podanou žalobu podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně úspěch ve věci neměla a žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 9. prosince 2014

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová